

Katma Değer Vergisi Genel Uygulama Tebliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ (Seri No:7) hakkında TÜSİAD Görüşü

Söz konusu tebliğ değişikliğinin 12. Maddesiyle KDV Genel Uygulama Tebliğinin IV/A-2.1.1 bölümüne “aşağıda belirtilen borçlarına” ibaresinden sonra gelmek üzere “4760 sayılı ÖTV kanunundan doğan borçlar hariç” ibaresi eklenmiştir. Buna göre, indirimli oran dolayısıyla mahsuben iadesi talep edilecek KDV’nin aynı mükelleflerin ÖTV borçlarına mahsup edilmesi mümkün olmayacaktır. Oysa, hem ÖTV’ye hem de indirimli orana tabi bulunan ürünlerin satışından doğan ÖTV ve bu satışlarda uygulanması gereken indirimli oran nedeniyle ortaya çıkan KDV farkı, birbirlerinin neredeyse ayrılmaz iki parçası olarak aynı olaydan beslenmektedir. Örneğin, kolalı ürünlerde bir yandan indirimli KDV oranı geçerli iken, diğer yandan da % 25 oranında ÖTV alınmakta olduğundan, eğer indirimli orandan doğan KDV farkının ÖTV borçlarına mahsup edilmesine olanak verilmezse, yıl içinde mahsup yoluyla kullanılamayan bu iade alacakları, izleyen yılda nakden iadesinin talep edilebileceği tarihe kadar ciddi bir finansman yüküne sebep olacaktır.

Bakanlık, KDV iade alacağının kendisi dışındaki kurumlarca takip edilen alacaklara mahsubuna bile izin veriyorken ve bu kapsamda mesela iade alacağını SGK primine ve hatta %51 fazlası kamuya ait kuruluşlardan alınacak elektrik bedeline mahsup ettiriyorken, ÖTV gibi yine Maliye Bakanlığının kendisi tarafından takip ve tahsil edilen bir vergiyle mahsup imkanını ortadan kaldırmak istemesi, yol açtığı ek finansman gereksinimi sebebiyle adeta ilave bir vergi maliyeti doğurmaktadır. Bu sebeple, 7 nolu KDV tebliğinin 12. Maddesiyle KDV Genel Uygulama Tebliğinin IV/A-2.1.1 bölümüne eklenen “4760 sayılı ÖTV kanunundan doğan borçlar hariç” ibaresinin kaldırılması gerektiğini düşünmekteyiz.

TÜSİAD olarak hukuk devletinin temel ilkelerinden biri olan “belirlilik” ilkesinin anayasanın vazgeçilemez bir ilkesi olduğu inancındayız. Bu madde, düzenlemelerin idare tarafından açık, net ve uygulanabilir olmasını sağlarken, kamu otoritelerinin güven duygusunu zedeleyici yöntemlerden kaçınmalarını sağlamaktadır. Vergi kanunlarında yapılan ani değişiklikler, mükelleflerin bu uygulamalara uyum sağlamasını ve geleceğe yönelik planlama yapılmasını zorlaştırmaktadır.

Bu tür tebliğ değişikliklerinin tüm bütçe planlamaları yapılmış olan cari yılın sonuna doğru aniden yapılması ve uygulamaya geçmesinin de eş zamanlı olması mükellefleri sıkıntıya sokmakta, özellikle yabancı sermayeli şirketlerde ülkeye yönelik öngörülebilirlik algısına olumsuz yönde etki etmektedir. Bu gibi değişikliklerin en azından bir sonraki yılın Ocak ayı gibi bir zaman diliminde uygulamaya geçilmesinin bu sakıncaları ortadan kaldıracağına inanıyoruz.